

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο Δύο μυστηριώδεις πελάτες

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 19

Tο ίδιο βράδυ ο Εδουάρδο είδε να μπαίνουν στην ταβέρνα του, δύο καινούργιοι πελάτες. Από τα ρούχα τους έδειχναν ότι είναι εργάτες. Πρώτη φορά τους έβλεπε. Τους γνώριζε όλους στο λιμάνι. Αυτούς όχι.

Πήγε στο μικρό τραπεζάκι που κάθισαν και τους ρώτησε τι θα πάρουν. Αυτός που μίλησε πρώτος, ήταν ο πελώριος άνδρας

- Φέρε μας κρασί και κάτι να φάμε.
- Έχω ψαρόσουπα σήμερα.
- Φέρε μας ψαρόσουπα και μπόλικο ψωμί.

Ο Εδουάρδο καθάρισε με την πετσέτα που κρατούσε το τραπεζάκι και ξεκίνησε για την κουζίνα.

Πλησίασε την Μαρκέλλα και της είπε:

- Βάλε μου δύο σούπες και μπόλικο ψωμί.

- Τι έχεις; τον ρώτησε εκείνη καθώς την κοιτούσε περίεργα.

- Τίποτε. Αυτοί οι καινούργιοι που ήρθαν απόψε μου φάνηκαν κάπως παράξενοι. Δεν μοιάζουν για εργάτες του λιμανιού.

- Πως το κατάλαβες, από τα ρούχα τους;

- Όχι από τα ρούχα τους, από τα χέρια τους.

- Τι έχουν τα χέρια τους;

- Δεν είναι χέρια χαμάληδων. Τα χέρια και τα νύχια τους, είναι καθαρά και δείχνουν μαλακά. Δεν δουλεύουν στο λιμάνι αυτοί οι τύποι. Δεν μπορώ να καταλάβω ποιοι είναι.

- Άραγε να είναι μυστική αστυνομία;

- Όχι. Δεν είναι αστυνομικοί. Αν ήταν αστυνομικοί θα τους «μυριζόμουν». Έμαθα να αναγνωρίζω τους

μυστικούς αστυνομικούς.

- Πρόσεχε Εδουάρδο του είπε η Μαρκέλλα, καθώς εκείνος προχωρούσε με τον δίσκο με τα δύο πάτα της σούπας που παράγγειλαν.

- Μη φοβάσαι της είπε ψιθυριστά. Θα τους παρακολουθώ.

Το παράξενο για τον Εδουάρδο, ήταν ότι αυτοί οι καινούργιοι πελάτες σχεδόν δεν δοκίμασαν την ψαρόσουπα που τους έφερε ούτε και το κρασί. Έκοψαν μόνο ένα κομμάτι ψωμί και το μασούσαν, και καμιά φορά έβαζαν το κουτάλι στο πιάτο με την σούπα και την ανακάτευαν.

Δεν μιλούσαν μεταξύ τους.

Συνέχεια κοιτούσαν τους άλλους πελάτες, που καθόταν στα τραπέζια τους τρώγοντας αδιάφορα την σούπα τους. Παραπρούσαν επίσης στην είσοδο όταν έμπαινε κάποιος.

Ο Εδουάρδο πήγαινε και ερχόταν στα τραπέζια των πελατών του αλλά το μάτι συνέχεια παραπρούσε τις κινήσεις τους.

Περίεργοι τύποι σκεπτόταν. Ποιοι να είναι, τί να θέλουν άραγε.

Οι δύο παράξενοι αυτοί πελάτες έμειναν αρκετή ώρα στο μαγαζί. Όταν σπάνιαν να φύγουν και να πληρώσουν, ο Εδουάρδο παραπήρησε τα ρούχα τους.

Ήταν μεν φτωχικά όπως εκείνα που φορούσαν οι εργάτες στο λιμάνι, αλλά πεντακάθαρα και ολοκαίνουργια. Φανερό ότι εκείνη την βραδιά τα φόρεσαν για πρώτη φορά.

Πλήρωσαν και προχώρησαν προς την έξοδο.

Ο Εδουάρδο ήθελε να βγει έξω και να τους παρακολουθήσει από μακριά. Άλλα δεν το έκανε. Ήσως και να φοβήθηκε.

Του είχαν πει κάτι φίλοι του πελάτες.

- Πρόσεχε Εδουάρδο. Υπάρχει μεγάλος πόλεμος στην Ευρώπη. Έχει γεμίσει ο κόσμος κατασκόπους. Δεν μπορείς να τους ξεχωρίσεις. Μοιάζουν με τον καθένα μας. Στο λιμάνι βλέπουμε παράξενους ανθρώπους. Μας πλησιάζουν και μας ρωτούν περίεργα πράγματα.

- Τι ρωτάνε αυτοί οι κατάσκοποι;

- Για τα πλοία που φθάνουν στο λιμάνι, για τα φορτία που φέρνουν, πότε φεύγουν και σε ποιο λιμάνι πάνε.

- Εσείς τι τους λέτε;

- Τους λέμε ότι ξέρουμε φυσικά. Όμως για τα φορτία τους λέμε πως δεν ξέρουμε. Που ξέρουμε τι φορτίο φέρνει κάθε βαπόρι.

Θυμήθηκε την κουβέντα αυτή με τους φίλους του ο Εδουάρδο, για αυτό και δεν βγήκε να παρακολουθήσει τους δύο παράξενους πελάτες.

Κατάσκοποι θα είναι σκέψη. Εύχομαι να μην ξανάρθουν.

Όμως ο πανίσχυρος Κάρλος Ροντρίγκες είχε ίδη πάρει την απόφασή του. Μια απόφαση που θα άλλαξε πολλά πράγματα στην ζωή όχι μόνο του Εδουάρδο και της Μαρκέλλας, αλλά και της Κασσάνδρας και του Μανουέλ.

- Μου άρεσε ο τόπος αυτός Σάντος είπε στο σοφέρ του, όταν μπήκαν στο αυτοκίνητο. Δεν δίνει καμιά υποψία. Φτάνει οι άνθρωποι μου να είναι ντυμένοι όπως τους εργάτες του λιμανιού. Τα ρούχα είναι πολύ καλύψη.

- Όπως αυτά που φορέσαμε σήμερα αφεντικό.

- Κάτι όμως μας ξέφυγε και δεν είναι καλό.

- Τι σινιόρ Ροντρίγκες; Ρώτησε φοβισμένα ο Σάντος.

- Τα ρούχα που φοράμε είναι καινούργια και καθαρά. Είδες κάποιον εκεί που να φορά καινούργια και καθαρά ρούχα;

- Όχι σινιόρ Ροντρίγκες.

- Λοιπόν φρόντισε την άλλη φορά που θα πάμε, τα ρούχα αυτά να μοιάζουν μεταχειρισμένα και λερωμένα. Κατάλαβες;

- Κατάλαβα σινιόρ Ροντρίγκες. Πότε θα ξαναπάμε;

- Αργούμε ακόμη. Πρέπει να οργανωθώ.

Ο Κάρλος Ροντρίγκες οργάνωνε με κάθε λεπτομέρεια οποιοδήποτε σχέδιο του. Δεν βιαζόταν. Για αυτό και λίγες ήταν οι περιπτώσεις που έχανε.

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα
ο ΚΟΣΜΟΣ
Τώρα και στο facebook

